

בדרכו מהאדיטש לליובאואויטש, אחורי תפילה על ציון אביו,
חלה אדמור' האמצעי בעיר ניעזין, ובה השיב את נשותו
לשמי-רום » העיר שהיתה אפרורית, נסורת ונחבתת
מההיסטוריה היהודית, הפכה פתאום למלא-עד ומצבה של אחד
מקדשי עליון » סקירה על העיר ניעזין החסידית, מוגש
לרגל ט' כסלו יום הסתלקות אדמור' האמצעי

שניואר זלמן ברנע

הסתלקות פתאומית בנייעזין

הסתלקותו של אדמור' האמצעי בעיר ניעזין ביום ט' כסלו תקפ"ח, מעוררת שאלת מתבקשת: איך הגיעו ממלכתו בעיריה ליובאואויטש. גם לא אבותיו גרו בה. מה אם כן חיפש בה? למעשה, את הממלכה הליוואואויטשית, פתח אדמור' האמצעי. זמן קצר לאחר הסתלקות אביו כ"ק אדמור' הזקן, לאחר מסע ברכبة מהכטבאה הצרפתית, היה צריך למצאו מקום חדש כדי לבנות בה את הממלכה החסידית.

לאחר הרפקאות ורבות,קבע אדמור' האמצעי את מקום משכנו בעיריה ליובאואויטש שכנה ברוסיה הלבנה. שם הופץ או רח החסידות ימה וקדמה צפונה ונגביה. לאחר מסרו ושהדרו, נסע אדמור' האמצעי לציון אביו אדמור' הזקן בעיר האדיטש כדי להתפלל ולהעתיר שגורל התקף הפלילי עלה יפה. משסיהם את תפילתו, החל עושה דרכו חוזה ליובאואויטש.

בשלב מסוים עצר בנייעזין בה התגוררו متى מספר של חסידי חב"ד. אין ידוע לנו מתי בדיקות החל היישוב היהודי בעיר ניעזין, אך נראה שהקהילה החסידית בה החלה לא לפני תקופה אדמור' האמצעי.

במהלך עצירתו בנייעזין תפסה אותו חולשה קשה שריתה אותה מקום. החולשה הלבנה גברה ועמה מחלת קשה שהרופאים לא ידעו למצוא את פשרה.

באוטם ימים הנהגתו הייתה מופלאה ומרוממת. איש מהחסידים לא שיעיר כי הרבי מתחילה להיפרד מן העולם זהה. הכל היו בטוחים שלאחר התאוששות, יוכל לשוב לממלכה בליובאואויטש. אולם המחלת הלכה והחריפה, עד כדי כך, שכל נגיעה בו גרמה לו להתעלף. היו צריכים לעיר אותו באמצעות סמננים רפואיים במירוח.

בליל ט' כסלו, שבת התעלף הרבי והשבו רוחו בריח חזק. באותו לילה התעלף עוד מספר פעמיים. בפעם האחרון כבר לא יכולו להעירו, ובבבית החלו זעקות מרות. מיד התקבצו כל החסידים יהודי העיר וגם אנשי החברא קדישא הגינו, והסבירו כי רואים שהוא כבר איןנו איתנו ואין מה לעשות. אך החסידים ובני המשפחה לא תהייאו ועמדו סביב מיטטו והבטו בו זמן רב עד שפתח את עיניו ופניו צוחקות. הנסובים אמרו לו: "למה רבינו מבהיל אותנו, האם לא שמעתם قول הצעקה שהיא פה?" אך הרבי אמר להם: "אני שמעתי קול קורא: מה צריכה נשמה כזו בעולם זהה".

בתמונה העגולה: ציון אדמו"ר האמצעי בנייעד'ין.
משמאל מצבת מר אליה, נסיך רבי ישראל נח מניעד'ין
בתמונה הרכע: רחוב יהודי בנייעד'ין לפני כמה שנים

**בבניינ',
על אם ההדר**

בין ליבאוייטש להאדיטש

**הסמל
אַזְמָנוּנֵר האַזְמָנוּנֵר**

שלט בפתח בית הרוב

היה הרוב יעקב הענקין, מחסידי ניעז'ין. הרוב הענקין נחassoc היה לחסיד נכבד ולגאון (ליימים עלה לארץ הקודש ולאחר פטירתו נתמן בחיליקת חב"ד בהר הזיתים).

פרעות קייב-נייעז'ין

בשנת תרל"ט פרצו "פרעות קייב-נייעז'ין". גויים אנטישמיים פגעו ביודים בערים שונות, ובهن גם העיר ניעז'ין. הפוגרומים החלו בחודשי הקיץ, כתוצאה ממשע הסטה אנטישמי, שהובילו בעלי יעורות במחוזות סמולנסק, פאסקוב ומיינסק. הללו קינאו בהצחאתם של סוחרי הערים יהודים. בעקבות כך עוררו את איכרי הכפרים לעשות פרעות ביודים. מסע ההסתה הצלח, ועד מהרה פרצו פוגרומים מכמה עיירות והתפשטו כאש בשדה קוצים. בין השאר פגעו קשות ביודי קייב, ניעז'ין ובמקומות נוספים.

בעקבות פוגרומים אלה, אדמו"ר המהרא"ש נסע פעם אחר פעם לפטרבורג ולמוסקבה במטרה להיאבק למען הפסקת הפרעות. במקביל יצא גם לגרמניה ולצרפת לפגישות עם עסקנים יהודים בעלי השפעה. המאבק נחל הצלחה, כאשר כל מושלי הפליטים קיבלו פקודה להודיע כי אם ימצא אדם המעורר מדיניות בין איזורי המדינה, או אם יימצא מי שיקרא לעורך פרעות, הוא ייענש בכל חומרת הדין.

הפרעות הסתיימו, והיהודים בקייב ובנייעז'ין, כמו גם בכל עיירות רוסיה, נשמו לרווהה.

אשר הראותנו צורות רבות ורעות

צורות וברות סבלה הקהילה היהודית בנייעז'ין במשך השנים. במהלך פוגרומים שאירעו בשנת תרמ"ח, נפגעו קשות בתיה היהודיים. גם במהלך המהפכה הרוסית בשנת תרס"ה, נפצעו כ-30 מיהודי העיר.

הzion בניעז'ין. מצבות אדמו"ר האמציעו ובנו הרוב ישראל נה מניעז'ין

בנגלה ובחסידות. הוא אף ייסד ישיבה בעיר; זו התקיימה גם שנים רבות לאחר הסתלקותו.

בספר 'בית רבי' מספר על תקופה כהונתו כאדמו"ר בניעז'ין: "... לשם נהרו אליו מכל העיירות .. לקבל לך מפיו ולדרשו ממנו עצות רוחניות וונשניות, והוא גם כן היה מקבל הנוסעים אליו בסבר פנים יפות ומסבירות והיה מכך את עצמו בענייניהם מאד. ובכל המדינה היו חרדים לשמו ולזרכו".

יד ימינו דוד מושובי רבני חב"ד עוד בתקופת אדמו"ר ה"צמח צדק". בשנים הבאות מונה הרב אליו דוד למורה-צדך של הקהילה בניעז'ין. כל שאלת או תשובה הלכתית שהגיעה לרבי ישראל נח, עברה דרך דרכו אליהו דוד, אשר היה תלמיד חכם מופלא.

באחת המלחמות שהתחוללו בין רוסיה לטורקיה, עבר גדור חילימ דרך ניעז'ין בדרכו לחזית. בגדור היו חילימ יהודים רבים. הלו באו אל רבי ישראל נח להתברך. הוא מצידיו העניק לכל אחד מטבח ובירכם: "הקדוש ברוך הוא יוביל אתכם לשalom ויחזיר את כולכם לשлом".

ואכן אחרי המלחמה שנמשכה מספר שנים, כולם, לא יצא מן הכלל, שבו בשלום לבitem.

חHAMש עשרה שנה ארוכה נשיאו ורבנותו בנייעז'ין, עד שהסתלק מביתו עלמו ביז" ב בניסן תרמ"ג. זכה ונפטר בסמוך לכך אדמו"ר האמציע.

בעיתונות של אותן ימים פורסמה ידיעעה, כי ביום הראשון של פסח דרש ברביבים: ביום השני של פסח עלה ל'מפטיר', ולמחרת ביום א' דחול המועד להקה בשבע מוחי. ששה רופאים טיפול בו, אך הגזירה נגזרה, והוא השיב את נשמתו לבוראה.

לאחר הסתלקותו נותרו בביתו יתומים קטנים, ומם שנטל עליהם חסות רוחנית,

במהלך הלילה אמר הרבי שני מאמרי חסידות בתהלהבות לא רגילה. כמה פעמים עצר ושאל אם כבר האיר השוחר. קודם עלות השחר סיים את המאמר במילים: "כי ערך מקור חיים - מחי החיים" ומיד פרחה נשמתו והוא בן חמישים וארבע בלבד.

כיוון שכך, נטמן אדמו"ר האמציע בቤת העלמין הקרוב של העיר ניעז'ין. על ציונו בנו אוהל ובסמוך לו בית הכנסת.

מאז ועד היום, חסידים ועמך ישראל מגיעים לניעז'ין כדי לשפוך תחינה על ציון אדמו"ר האמציע - וכבר נודע המקום כສוגה לישועות ולሞותים רבים.

האדמו"ר מניעז'ין

קשה היהתה ההסתלקות על החסידים, אולם אלה חזרו ללבואויטש וקיבלו על עצם את המשך הנהגה של חתנו וממלא מקומו אדמו"ר ה"צמח צדק".

אחד ומוחיד בחבורה, רבי מנחם נחום שניאורסאהן, בנו של אדמו"ר האמציע, לא היה מסוגל להיפרד מעם מקום מנוחת אביו, והוא נשאר לגור בנייעז'ין. סביבו התקבצו עוד מעט חסידים ואנשי מעשה.

מן פנה משמעותי של הקהילה החסידית בעיר, אירע כאשר התישב בה בן אדמו"ר ה"צמח הצדק" רבי ישראל נח שניאורסאהן, ופתח בה חצר חסידית (בשנותיו המאוחרות נשא לאישה את הרבנית חנה חיישא, בת הרב מנחם נחום שניאורסאהן שהתגורר בעיר).

לאחר הסתלקות אדמו"ר ה"צמח צדק", הוכתר בן הזקונים אדמו"ר מהר"ש כמושיך מנהיג העדה בלבואויטש, בעודו פתחו חצרות חסידיות, בעוד אחד מנהיגות שוננים. אחד מהם, רבי ישראל נח שניאורסאהן, מונה לרבה של ניעז'ין ולמעשה פתח בה חצר חסידית שכונתה "חבד ניעז'ין".

האדמו"ר רבי ישראל נח היה גאון גדול

הרב מנחם נחום שניאורסאען הי"ד

הרב מענדל גולסקין, רבה של ניעז'ין

רבה של ניעז'ין, הגאון הרב מענדל חן הי"ד

ומרחוק והוא השיב בעמינות ובגאונות מפליאה. צרכיו הציבור של העיר גלו ממנו את כל זמנו, אך בערב לאחר שאחרון המבקרים היה עוזב את ביתו, היה לומד שעות רבות, וגם מעלה על הכתב את חידושיו בנטלה ובחסידות.

הרב מענדל חן שהיה גאון אמרית, שמה נמצא בניעז'ין מס' מר' למיניהם חשובים מהפכו להיות מבאי ביתו. בנוסף, ליבו היה מלא בחמלת כלפי יהודים נזקיקים שלא היה כמעט מי שיתמוך בהם. הוא נחלץ לעזרתם מתוך התמסרות לא רגילה. מי ששיסיע לו בעבודת הצדקה עם עניין ניעז'ין, היה מר קלפלשניך, כפי שסיפורה מרת שושנה, בתו של הרב:

"זכור לי איש בשם קלפלשניך שהיה עושה בביטנו ימים תמיימים. מלאכתו היה בעיל מלאה לתפרות. מלאכתו נעשתה על ידי פועלם, והוא עצמו התמסר כולם לעניין צדקה ומילות חסדים. הקירבה היתירה שנагה הרב בקלפלשניך הייתה למותר רוחם של בעלי בתים חשובים. מה ראה הרב לקרב אליו בעיל מלאה שאינו לא לתפקיד ובנותו, הוא כיהן גם כבאיכי כולל חב"ד בעיר.

צדקה לשמה והרב ראה בו שותף נאמן".

בנוסף על עסקי הקהילה הרוגלים, הוא התמסר לדאג לטובות כל פרט ופרט, גם לחסד בגופו היה, וגם בממוני הדל שאותו בזבז לצדקה.

חסד מיוחד היה נוטה לאלמנות ויתומות להם היה דואג. לאלמנתו של הרב הקודם דאג לסדר קצבה חודשית וראיה

במהלך הביקור שהתקיים בתחילת חדש שבט טרש"ג, ניהל הרב שלמה ויכוח עם האדמור' הרש"ב על עמדתו בעניני ציונות. הויכוח התקיים בביתו של הרבנית חנה ווישיא שניאורסאען. על תוכן הויכוח ידוע לנו מתוך אגרת שכותב אדמור' הרש"ב.

בתגובה הבאה כיהן הרב אהרוןסון כרבה של קייב, ובשנים מאוחרות יותר כרבה של תל אביב. הוא עמד בקשר עם רבותינו, וסייע לענייני ליבאויטש השווים.

רב חב"די נוסף שכיהן כרבה של ניעז'ין, הוא הגאון הרב שלמה מנחם מענדל חן הי"ד, בנו של החסיד הנודע הרב דוד צבי חן, מחשובי וגדולי חסידי אדמור' הרש"ב. הרב מענדל חן, נולד בציירניגוב ואת עיקר תורתו קיבל אצל אביו הרד"צ. עד מהרה התפרסם כעלוי וחירף ובקי נפלאל בש"ס בבלי וירושלמי, ראשונים ואחרונים. בשנת טרש"ז מונה לכיהן כרבה של ניעז'ין במקומו של הרב שלמה הכהן אהרוןסון, שעזב את ניעז'ין. בנוסף לתפקיד ובנותו, הוא כיהן גם כבאיכי כולל חב"ד בעיר.

פועלו הרב למען הנזקקים כמו גם דיעותיו בהלכה, הביאו לאחדת הציבור, כי עד מהרה התגלה כרב ומנהיג עדתו בחסיד האמצעי, גם בשטח ההלכה וגם בשטח צרכי הציבור. להרואותיו ולפסקיו, הן באיסור והיתר והן בדברים שבין אדם לחברו, יצאו מוניטין בהירחותם ואמיותם. במיוחד יצא שם טוב לשובותיהם ואמיותם. בשאלות התיירות עגונה. בשיטה זה הופנו אליו שאלות מקרוב מונה לרבה של ניעז'ין.

ואילו בתרע"ט, בעת מלחמת האזרחים העקובה מדם שליחותה את המהפהה הקומוניסטית, נחרגו יהודים רבים על ידי פורעי "הצבא הלבן". מאוחר יותר נבזם רכושם על ידי הצבא השני של המטרס חילילי "הצבא האדום".

בשנת תרצ"ט, ערבע פרוץ מלחמת העולם השנייה, גרו בניעז'ין 2725 יהודים, שהיוו כ-7 אחוזים מאוכלוסייתה.

עם פלישת גרמניה הנאצית לרוסיה בקייז'ץ'א, הגיעו אל העיר פליטים יהודים רבים שברחו מפני הנאצים. אולם גם שם השיגה אותם כס התרעלה, כאשר בשליה קייז'ץ'א כבשו הנאצים את העיר. עד מהרה גדרשו הגרמנים קבוצת יהודים למחנה עבודה, בעוד יהודי ניעז'ין אולצו לעזוב ועבדו בעבודות כפיה.

בחודשים הבאים נרצחו מאות יהודיה בעיר שנותרו בה. רק בקייז'ץ'ג שוחררה העיר על ידי הצבא הרוסי. לאחר השואה שוב הוקמה במקומות קהילה יהודית קטנה שהחזיקה מעמד במשך שנים רבות.

רבה של ניעז'ין שהפן להשראה

mdi פעם בפעם הגיעו רבותינו נשיאינו לניעז'ין כדי להתפלל בציון אדמור' האמצעי, אך אין בידינו פרטים רבים על ביקורים אלה.

כאשר ביקר אדמור' הרש"ב בניעז'ין, הוא נפגש בין השאר עם הרב שלמה אהרוןסון, רב העיר. הרב אהרוןסון ורעייתו הרבנית נולדו במשפחות חב"דיות, והשתetically לחסידות קאפוסט. בשנת תרנ"ג מונה לרבה של ניעז'ין.

בית הכנסת של שניורסאהן, כיום תחנת משטרה

הרב דוד נחשון במהלך שיפוץ האוהל בשנת תשמ"ט

הרבי השיב להם באגרת מיוחדת, בה עודם כי השליחויות של ربם יעדמו גם לוכותם, והצורך בעזתו בעסקנותו חשוב במיוחד בעת הزادה שלאחר הפלת שלטונו במינוח ה'הצאר והקמות המשלה הזמנית' (אגרות קודש אדמור' ר' הרש"ב ח' ב' אגרת תהה).

בחודש תמוז תרע"ב נוצר צורך לעורוך תיקונים ושיפוצים בחופפים באוהל אדמור' האמצעי, ולשם כך היו זקנים לתרומות. מי שהתגניש למשימה, היה אדמור' ר' הרש"ב שכותב בעניין זה אל הגביר החסיד ר' שמואל מיכל טריינין:

"בנע'ין נתקלקל מאד האهل, ומתקנים אותו כתע ועולה סך נכון. ועל כן ניתן לא בבודו נדבה על זה סך כ"ה ר"כ [רובעל כסף] או וישלח אותם לנעוזין להרמ"מ שי' [חן] או על שמי לליובאוייטש - וזכות כ"ק אדמור' ר' האמצעי צוקוללה"ה יעדמו לו להצלחתו ברוחניות ובגשמיות" (אגרות קודש אדמור' ר' הרש"ב ח' ב' אגרת שלב).

עם פרוץ מלחמת העולם הראשונה בשנת תרע"ד, התחליו להגיע לניע'ין פליטים יהודים רבים ממחוזות הקרובים לאזרחי הקברות. הרב חן עשה כל שביכולתו למען הפליטים ורוחותם.

בחודש מרחשון תרע"ח, החלה המהפכה הקומוניסטית. הרב חן, כרב חשוב כימי שהיה בעל קשר עם השליטון הקודם, סבל רבות מידי המהפכנים, עד שנאלץ היה לעזוב את מקום מגוריו לניע'ין. אולם הוא לא הרשה לעצמו לעזוב את קהילתו בימי מצוק וסער, וחך הסנה, שב לעיר מגוריו. בראש חדש אלול תרע"ט כבשו גודדי דניצקון, ה"לבנים", את ניע'ין וחוללו בה פרעות. מספר ימים לאחר מכן, יצא ר' מענדל חן ולהבדיל - כומר פרובוסטבי בשם אנדריאבסקי - ועוד אחד חשוב בשם בעלי הבתים בשם מר זסלבקי, כדי לפגוש את מפקד העיר ולבקש הגנה. ככל הידוע המפקד ניאות קיבל את המשלחת,

הישיבה והתלמוד תורה

רבי ישראל נח שניורסאהן האדמור' מנייע'ין, הקים ישיבה בנייע'ין, וזה עמדת תפארת גם שנים רבות לאחר פטירתו. כאשר הרב חן כיהן כרבבה של ניע'ין, ניהל הוא את הישיבה ביד רמה. באותו שנים מדו בעה עשרות תלמידים בראשות ראש הישיבה רב בן ציון יעקובסאהן מטלז. הרב חן הכניס רוח חיים לישיבה והעלה את הלימודים בה לרמה גבוהה. גם רעייתו הרבנית, שהיתה עוזר כנגדם בכל שטחיה הרבני, התמסרה לטובת הישיבה. במקום ארוחות ה'ימים' שהיו נהוגות, יסדה בית תבשיל לספק ארכחות לכל התלמידים, כשהיא מנהלת אותו במסירות מופתית שלא על מנת לקבל פרס. צווין כי גם תושבי ניע'ין מצידם DAGO לבסיס כלכלי מכובד עבור הישיבה. מספר תלמידים בוגרי ישיבה זו התרפרפו בשנים הבאות מתוקף תפקיים: הרב יהודה לייב צירלסון הרבה רבה של ברסביה, הרב יהודה לייב לויין הרבה מוסקבה, והרב יוסף חיים גראוסמן הרבה רבה של אטשאקוב פלק חרסון. גם 'חדר' מחתורתו הוקם בעיר עלייו אנו לומדים מאגרת ששיגר אדמור' ר' הרי"ץ בשנת תרפ"ח למנהיג היהודי ד"ר סיירוס אדלר. מתוך העדכון עולה כי בחדר למגו כ-30 תלמידים (אגרות קודש אדמור' ר' הרי"ץ חי"ג עמוד קסא)

לשםוע קראית התורה, וממשיך בתפילהתו עד שעיה מאוחרת. לפניות ערבי היו תושבי העיר - ובמיוחד חסידי חב"ד שהיו חלק נכבד מבני ניע'ין - מתאספים בביתו למנגנים ניגוני דבוקות ושותמעים מפי מאמר חסידות. בנוסף לעסקנות בצרבי הקהילה שלו, צירף אותו אדמור' ר' הרש"ב גם לעסקנות הכליל-יהודית, וזאת בהכירה את כוחות נפשו וசורוניותיו. באוטה תקופה הרת גורל ורבת צעוזעים, היו זקנים לכוחות ובין המזקנים השווים שהתנהלו בניצוחו של הרבי. הרב מענדל חן היה בין עשרים וחמש שנים בלבד כשכבר היה לאחד מאנשי סודו של הרבי בעסקנות הציבורית. בשנת תרע"ז, התلونנו פרנסי העיר ניע'ין בפני אדמור' ר' הרש"ב כי הרב שליהם כמעט לא נמצא אצם, כיון שהוא עסוק בצרבי הכלל. הם ביקשו אפוא שהרב ימנה משיך להתפלל גם לאחר שככל המתפללים התפזרו לบทיהם. ביום שבת, היה משכים קום ומקדיש שעות רבות ללימוד חסידות, ורק אחר כך היה מתפלל. הוא היה הולך לבית הכנסת

למרות איזומיהם של הקומוניסטים. בשל כך נאלץ היה לקבל תמייה מיוחדת מאדמו"ר הרריי"צ, לאחר שמשמעותו הרשミת לא שולמה.

ב"ג אדר א' תרכ"צ נאסר על ידי הקומוניסטים. מניעז'ין הוא הועבר לצ'רניגוב, והוא יצא להורג ביום ו' באדר תרכ"צ.

SHIPPOH HA-AOHAL

לפני מעלה משלושים שנה, ערכו ר' אבי טאוב ויבלחט"א הרבה דוד נחשון, מסעות בכל רחבי ברית המועצות כדי לשפח ולחדש את ציוני רבותינו נשיאינו. בנייעז'ין הם שיפצו וبنו את האוהל, והפכו את המקום למתאים לתפילה החסידים המבקשים להעתיר ולהתפלל על ציון אדמו"ר האמצעי. בשנה שעברה, לאחר מאצחים מצד שלוחי הרב באוקראינה, התקבלו אישורי הרשות לבניית בית הכנסת מרוצי ומרכז קהילתי גדול בסמוך לבית העלמין בנייעז'ין. מקורות: אגרות קודש, בית רב, אבני חן, פרדים חב"ד, בני הצמח צדק. ועוד מקורות רבים, ואין מקום לפורתם.

השונות. עם הזמן יצא שמו בעולם התורני כגדול בתורה, שנהיית לפניו כל שבילי תורה שבعل פה ושבכתב, יחד עם הראשונים הפוסקים והאחרונים.

רק שנים בודדות כיהן כרבו של ניעז'ין עד שעבר בשנת תרפ"ד לכיהן כרבו של מינסק.

אחריו מונה לרבניו של העיר, הרב מנחם נחום שנייאורסאהן הי"ד, בן רבי ישראאל נח מניעז'ין ונכד אדמו"ר ה"צ מה צדק". תחילת כיהן כראש הקהילה היהודית בנייעז'ין, אך לאחר עזיבת הרוב גלוסקין, התמנה לרבה של ניעז'ין, בעידודה של אדמו"ר הרריי"צ. הרוב נחום שנייאורסאהן, נולד בשנת תרמ"ג ונקרע על שם זקנו הרב מנחם נחום, בן אדמו"ר האמצעי. ר' נחום התגייתם מאביו הרב ישראאל נח חודשים ספורים לאחר מכן.

צמוד לבתו שכן בית הכנסת של החסידים - מבנה חד קומתי אורך, ונקרא גם "בית הכנסת של שנייאורסאהן". בשנות ה-פ' נסגר בית הכנסת על ידי הקומוניסטים. המבנה קיים עד היום, ובו שכנת תחנת המשטרה המקומית.

הרוב נחום שנייאורסאהן היה מהרבנים שהמשיכו לשמור על הגלחת היהודית,

אך ספק אם הבטיח להם דבר, שכןeson רשות השלטון כבר לא היה בידו.

בלכתם חוזה, החלו הפורעים להשתולל. הכהן, אלום הרוב חן סירב להיכנס למקום העבודה זרה, וברוח למלאן היהודי סמרק. אלום כנופית פורעים פשוטה על בית המלון.

מבנה כל אלה שניסו להסתתר במלון נותר בחיים רק איש אחד ששם עצמו אמרת. הוא סיפר לאחר זמן על רגעיו האחרונים של מענדל, זה האחרון פנה אל הנאספים ובקיש לומר עם וידי, ובקיש שככל מי שיישאר בחיים, ימסור מאיש לאיש על הצורך לדבוק בה' ובתורתו. ר' מענדל נורה בערפו וכנראה נהרג במקום, והוא בן ארבעים שנה. ה' יקום דמו.

אף הוא זכה להיטמן בסמוך לאهل כ"ק אדמו"ר האמצעי נ"ע. כשהגיעה בשורת האיוב אל אדמו"ר הרש"ב, התאבל מאוד והrix מכתב תנחומים מלא צער אל בני המשפחה.

רבני העיר החב"דים

גם הרוב הבא של ניעז'ין, היה מחסידי חב"ד, הלא הוא הרוב מנהם מענדל גלוסקין, שכיהן קודם לכן ברבנותי רובי רוסיה

חנוכה בחזיות ובעורף

כל מה שצرين למבצע חנוכה

עלונים · חנוכיות · מגינים
סביבונים · פוסטרים · ועוד...

ביה

www.mamesh.org | 054-2248-770 | 077-5123-770

בימים אלה אנו בעיצומה של כתיבת ספר התורה הפלאי - הרביי - לחולי עמו ישראל

והניסיונות והනפלוות מחריגלים!

ה הציבור היקר מוזמן להשתתף בכתיבתו, בעמודים, שורות או מילים - ולזכות להיוושע בכל המctrיך: רפואות, שידוכים ולברכת השפע.

לפרטים נוספים: 054-7947576
ר' יוסף יצחק לידר: 054-3514770

ביה

תפוזת - תפוזת תרבות ותרבות